

ÖZEL BİLİMSEV KOLEJİ ORTAOKULU

MART AYI REHBERLİK BÜLTENİ

Değerli Velilerimiz;

Çocuklarımızın bireysel farklılıkları kabul etmesi, ötekini anlaması onun yaşantısını deneyimlemesini sağlamak için 15 Mart Salı günü Türkiye'nin ilk farkındalık merkezine götürdük.

Merkezde görme, işitme ve ortopedik engelliler alanı, tekerlekli sandalye parkuru, öğrenme güçlüğü ve üstün yetenekliler alanı, otizm labirenti, karanlık ev ve market alanı ile zihinsel engelliler alanları bulunmaktaydı.

Çocukların bu eşsiz deneyim sonrası konuyla ilgili sınıf rehber öğrencilerinin düşünceleri, duygularını onların dilinden aktarıyoruz.

Okulumuzun servisine binip yola çıktık. Farkındalık merkezine gidiyorduk. Farkındalık merkezine geldik. Orayı gezmeden önce bize bir form verdiler. Onu doldurduk. Sonra bir video izledik bu videoda bir engelli çocuk engellilerin sorunlarından bahsediyordu. Daha sonra işitme engelli bir abla vardı. Ona el hareketlerimizle gösterdiği kartları anlatmaya çalıştık. Ve sonra onların doğrularını öğrendik. Sonra bizi iki gruba ayırdılar. İlk grup ayağını kullanamayan kişilerin tekerlekli sandalyeyle bozuk yollardan geçerken nasıl zorlandığını anladık. Bir parkur vardı. Parkurda engelliler için yapılmış ama yanlış yapılmış yollardan bahsediyordu. Geçtik ama çok zordu. Sonra önümüze bir sandalye koydular. Bu sandalye bir arabayı temsil ediyordu. O araba engellilerin park etme yerine park edilmişti. Tekerlekli sandalyeyi kullanan kişi o yolu tekrar dönmek zorundaydı. Çünkü bir adam arabasını engelli yoluna park etmişti. Bu parkur bittikten sonra ufacık bir sesi çok fazla algılayan otizmlilerin nasıl fazla hissettiklerini öğrendik. Sonra bir odaya girdik burada görme engellilerin sorunlarını ve ihtiyaçlarını öğrendik. Gözümüze bandaj taktılar ve içeriye girdik. Orası bir evin içi gibi düzenlenmişti ve bizden karanlık odada çamaşır makinesini bulmamızı istediler. Herkes bulamasa da birkaçımız bulduk. Sonra bize sertifika verdiler ve ayrıldık.

Birinin konuşma engeli vardı. Konuşma engeli olan grubun üyesi bize engelli alfabesi ile bir şeyler anlattı. Biz anlamadık ama anlattığı şey “Size bir şey anlatacağım dedi” sonra “mor, kırmızı, aslan, teşekkürler ve görüşürüz” kelimelerinin dilsiz dilinde nasıl anlatılacağını gösterdi. Kişilerin yaşadıklarına çok üzüldüm ve görme engellilerin nasıl yaşayacaklarını göz bandı takarak hiçbir şey görmeden deneyimledik. Engelli için Braille alfabesi geliştirildiğini öğrendik. Sonra otizmlilerin ne yaşadıklarına dair bir video izledik. Çok üzüldüm ve korktum. Sonra bizi çeşitli materyallerin olduğu bir yere götürdüler. Bize ksilofon gösterdiler. Otizmliler bu sesi daha sert duyabilirlermiş. Belki bir çözüm yolu bulunabilir diye umut ettim.

5B Ata Aydın Hıçkırın

Geçtiğimiz haftalarda farkındalık merkezi adlı bir merkeze gezi düzenledik. Orada engellilerin gündelik hayatta bir şeyi bulmakta, bir yere çıkmakta ne kadar zorlandıklarını öğrendik. Örneğin bir tekerlekli sandalye parkuru vardı. Yürüyerek en fazla yorulmadan 30 sn olan bir parkuru biz tekerlekli sandalye ile 5 dakikada yorularak çıktık oradan yokuş oranları vardı.Yüzde5, 6 ve yüzde 10 gibi içlerinde en zor olan yüzde onluk orandaki parkurdu. Daha sonra karanlık oda adında bir yere gittik. Gözümüze bant taktılar o an kendimi “Ninja gibi “hissettim ama hiçbir şey göremiyordum. (kör bir Ninja) İçerideki çamaşır makinesini bulmamızı istediler yine ilk bulanlardan biri oldum. Kısacası hem güzel anılar hem de farkındalık kazandım. Okulumuza gezi için teşekkür ediyor. Merkezdeki çalışanlara da minnetimi sunuyorum.

6A İsmet Rıza Aydın

Yürüme engelliler ve ya ayağı kırılanlar tekerlekli sandalye kullananlar için rampa eğimleri yüzde 6 ‘ya kadar olmalıdır. 6’nın üstündeki eğimleri çıkarken çok zorlandım. Engellilerin hayatını 2 saat yaşasak bile çok kötü hissettim.

5A Özgür Sarıkaya

Oraya gittiğimizde bizi bir ekip karşıladı. Aralarından birisi konuşma engelliydi. Bize işaret dili ile ilgili birkaç kelime öğretti. Daha sonra tekerlekli sandalyenin zorlukları ile ilgili bir video izledik. Daha sonra otizmlilerin ışık, ses ve diğer uyaranları bizden nasıl farklı hissettiği ile ilgili çalışma yaptık. Ondan sonra bizden gözümüzde bant varken bir odada çamaşır makinesini bulmamamızı istediler. Bence çok eğlenceliydi ama çok da zordu. Bu çalışmadan sonra görme engellilerin yaşadığı zorlukları ben dâhil olmak üzere bütün arkadaşlarımdan daha iyi anladığımı düşünüyorum. Daha sonra tekerlekli sandalyeye bindik ve bir parkuru tamamladık. Bence bu yer bize bir sürü deneyim kazandırdı. Artık farklılıklara daha saygılıyım.

5A Burak Ustaal

Nisan ayında Rehberlik Bölümü olarak öğrencilere kazandırmak, fark ettirmek istediğimiz konumuz “Akran Zorbalığı”dır.

Okullarda yaşanan akran zorbalığı günümüzde oldukça yaygın ve önemli problemler arasında yer almaktadır. Zorbalık; bir öğrencinin diğer bir öğrenci ya da öğrenciler tarafından, birden fazla olumsuz eyleme maruz kalması olarak tanımlanabilir. Kasıtlı zarar verme, eylemlerin süreklilik taşıması ve iki taraf arasında fiziksel ya da psikolojik güç dengesizliği olması, durumun zorbalık olarak değerlendirilmesini gerektirebilir. Zorbalık fiziksel (vurma, dövme, itme vs.), sözel (kızdırma, korkutma, alay etme vs.), psikolojik ya da duygusal (dışlama, bir kişi hakkında dedikodu yayma vs.) yollarla olabilmektedir.

Özel Bilimsev Koleji
Rehberlik Bölümü